

ČÁST PRVNÍ

**KDYŽ MISTR
CHODIL PO ZEMI**

Kapitola první

JEŽÍŠ, KTERÝ SE STAL KRISTEM

Tento muž nazývaný Kristus žil v jedné nevýznamné římské provincii. Ačkoliv jeho jméno je dnes známo v celém světě, během svého života před dvěma tisíci lety byl s výjimkou jeho provincie prakticky neznámý. Dnes je uctíván jako Boží syn velkou částí světové populace, ačkoliv zemřel smrtí zločince. Změnil průběh světové historie jako nikdo jiný, přestože pomíneme-li Bibli, pak historie o něm mlčí. Je centrální postavou Nového zákona, nicméně Nový zákon o většině let jeho života nemluví.

Když přišlo ve známost, že Edgar Cayce je schopen ve stavu změněného vědomí poskytnout odpovědi na nejrůznější druhy otázek, nebylo překvapující, že řada lidí a skupin toužila získat více informací o Ježíšově životě. Edgar Cayce je nezklamal a tyto informace poskytl. Mimo to v řadě životních výkladů (tj. výkladů pro konkrétní osoby, týkajících se jejich předešlých reinkarnací) začínal příslušnou reinkarnaci slovy: „Ve dnech, kdy Mistr chodil po zemi...“ Mnozí z těchto lidí byli podle Cayce v blízkém spojení s Ježíšem a záznamy jejich prožitků poskytly dodatečné informace, týkající se Ježíšova období, jeho činností a řady dobových událostí zmíněných v Bibli.

Možnost získat informace tímto způsobem je pro mnohé nový jev. Cayce poskytl vysvětlení, jak zázna-

my každé lidské bytosti o jejím pobytu na zemi jsou vytvářeny, následovně:

Záznamy se ukládají na klubko času a prostoru. Neboť myšlenky a činy jsou vskutku věci a zanechávají svůj otisk v čase a prostoru. Stejně tak jako člověk se mění tak, jak myslí a jedná.

Tyto záznamy, jejichž prostředníkem byl Cayce, jsou zdrojem pravdivějšího a ucelenějšího obrazu Ježíšova života než samotná Bible. Jeho životní příběh nelze plně pochopit, nepřihlédneme-li ke smyslu lidského života a k roli, již Ježíš v tomto ohledu svým pobytem na zemi hrál. Cayce se k tomu vyjádřil takto:

„On, náš Pán, byl první mezi prvními na zemi jako Adam (jedná se o první Ježíšovu reinkarnaci na zemi – pozn. překladatele), aby pomohl těm, kteří chybovali v duchovních věcech; a pouze skrze řadu reinkarnací byli schopni rozeznat dobro od zla.“

Ježíšova reinkarnace

Tato duše, kterou známe jako Ježíše, pokračoval Cayce, přišla v různých dobách, aby deklarovala „první myšlenku“. Její reinkarnace, respektive ty zmíněné v Bibli, byly nejdříve jako Adam, dále jako Enoch, poté jako Melchisedech, Josef, Jošua, Ješua a konečně jako Ježíš. Tato skutečnost patrně vysvětluje odkaz sv. Pavla k Ježíši jako k „poslednímu Adamovi“ v jeho prohlášení: „Tak jako v prvním Adamovi všichni zemřou, v posledním Adamovi budou přivedeni k životu.“

Cayce vysvětluje pasáž v Jobově knize, jež je podle něho alegorií vývinu lidstva na zemi. Pán zde říká

Satanovi: „Je tvou rukou, ale nedotýkej se této duše.“ K tomu Cayce: „Příchod člověka na zem slouží k tomu, aby si plně uvědomil vliv jeho myšlenek a činů a slouží k jeho růstu.“ V tomto smyslu hraje Ježíš nezastupitelnou roli.

Význam Ježíšův

Cayce říká, že tato duše, jež přišla jako Ježíš, byla přítomna vždy, když bylo nutné pochopit myšlenku, že „Bůh je duch a chce být uctíván v duchu a v pravdě“. Cayce zde evidentně nehovoří pouze o řadě Ježíšových reinkarnací na zemi, ale i o jeho vlivu na pozemské dění z duchovní sféry, kdy nebyl na zemi v hmotném těle. Podle Cayce „tato duše ovlivnila přímo či nepřímo všechny formy filozofií či náboženských myšlení, jež učily, že Bůh je jeden“.

Cayce často označoval Mistra jako „Ježíše, jenž se stal Kristem“ a vysvětlil, že „Ježíš byl člověk – byl laskavý, milující, někdy ztrácel svoji sílu, nicméně stal se silným a Kristem - překonáním (přemožením) světa! Síla je v Kristu, vzor je v Ježíši.“ Toto se podobá vysvětlení, že skrze aplikaci zákona se člověk stane zákonem stejně tak, jako se Ježíš člověk aplikací zákona stal zákonem.

Ježíš přišel, aby podle Cayce „byl nastolen vliv, jenž spasí, obnoví zem v jejím pokračujícím směřování směrem k správnému porozumění a správnému vztahu k Němu, který řekl, že si nepřeje, aby třeba jen jediná duše byla ztracena, ale aby připravil cestu ke spasení“.

Ježíš je vzor, příklad a model „v tom, že jako člověk demonstroval schopnost sjednotit své tělesné touhy

s tužbami ducha“. Skutečnost, že se dozvíme více o jeho působení na zemi, že jej uvidíme očima těch, kteří jej osobně znali, nám napomůže k tomu, abychom uctívali Boha v duchu a v pravdě a přiblížili se k Jeho trůnu.

Výklady Edgara Cayceho

- ⊗ *Otázka: Je správně považovat Boha za neosobní a všudepřítomnou sílu či energii, anebo za inteligentní naslouchající mysl, jež si je vědoma každého člověka na zemi a zná jejich potřeby a způsob, jak je uspokojit? Odpověď: Oba koncepty jsou správné, neboť je Energií projevující se v hmotném světě, ale je i Nekonečno s vědomím. (1158-234)*
- ⊗ *Království je uvnitř, v chrámu tvého vlastního těla, jež je chrámem žijícího Boha. Zde musíš vyřešit své problémy. Komu budeš dnes sloužit? Pánovi svému Bohu, anebo slávě, penězům či jiným atributům hmotného světa? Nevíš snad, že ví o všech tvých potřebách ještě dříve, než se o nich zmíníš? (945-5)*
- ⊗ *Člověk je pouze o něco málo níže než andělé a byl stvořen, aby se stal společníkem Kreativních sil. Byla mu dána individuální duše, razítko souhlasu Stvořitele, mající schopnost si uvědomovat své vlastní já a současně svoji jednotu s Bohem. (1456-1)*
- ⊗ *Nehmotná duše, nikoliv naše tělo či mysl, byla stvořena ku po-době svého Stvořitele. (281-41)*
- ⊗ *Neboj se sloužit, pokud máš správný ideál. Pokud za tvými skutky stojí sobecké motivy, snaha oslavovat sama sebe, pak se měj na pozoru. (1957-1)*
- ⊗ *Některým lidem se líbí jejich vlastní způsob žití, nezávisle na tom, co si kdo myslí. Proto bylo nutné, aby Bůh ve své dobrotě poskytl příklad, vzor jak by se měl člověk ve svém životě chovat, jaký by měl být jeho ideál, jeho naděje. (5211-14)*